

Hátsó borítónkon az **East**

A VALÓSÁG MAGYAR HANGJAI

Három szegedi fiú: **Varga János** (szólógitár), **Király István** (dobok), és **Móczán Péter** (basszusgitár) 1974-ben, meghallva az azóta is elsőszámú példaképként tisztelt, lengyel **SBB-t**, elhatározta, hogy zenekart alapít. A billentyűs posztra azonban nem volt megfelelő jelöltjük. Merész ötlettel levélben megkeresték **Shakcsi Lakatos Bélát** és találkozót kértek tőle. Bár nem reménykedtek biztató válaszban, legnagyobb meglepetésükre — miután előadták zenei elképzeléseiket — a kitűnő dzsesszbillentyűs igent mondott. 1974. november 15-én volt a bemutatkozás a szegedi **KISZÓV** klubban — úgyszólván minden próba nélkül. A koncert hatalmas sikert aratott. Ezt követően mintegy fél évig rendszeresen **Shakcsi**-val dolgoztak. Mint **East**ék elmondták, rengeteget köszönhettek szakmai tudásának és persze nevének is. 1975—77. között, amikor az **East** zenéje még kifejezetten a dzsessz felé mutatott, igen sok neves szakmabelivel dolgoztak — legtöbbször session jelleggel. Így megfordult náluk **Csik Gusztáv**, **Fogarasi János**, **Füsti Balogh Gábor**, **Németh Károly** (billentyűsök), **Lakatos Antal**, **Németh János** (saxofon), **Babos Gyula**, **Johnny Labrizzi** (gitár), **Deseő Csaba** (hegedű) és **Kőszegi Imre** (dob, konga).

1977 a zenekar számára a fordulatot hozta. Megváltozott a hangvétel: egyre több klasszikus és rockelem épült zenéjükbe és megszülettek az első szvittek. Ugyanakkor hozzájuk került **Balina Gyula** (akitől honvédelmi kötelezettségei miatt éppen a napokban voltak kénytelenek megválni), így végre állandó zenekar alakult. Budapesti és vidéki egyetemi klubok, építőtáborok, koncertek és dzsesszbemutatók követték egymást. Lassanként megismerte nevüket az ország. 1979 szeptemberében az **MHV** kislemez koncertfőlvétel ajánlatának — zenéjük hosszú, szvit jellege miatt — még nem tudtak eleget tenni. De belátva az idő- és helyszűke

megváltoztathatatlan tényét, megszületett két rövidebb darabjuk: **A valóság hangjai** és a **Szirének**, melyeket a rádió főlvétele alapján most ősszel, a **Rockhullám** sorozatban az **MHV** is kiadott.

Már jó ideje szívesen és gyakorta látott vendég egyetemi klubjainkban az **East**. Koncertjeiket, különös igényességgel megszólaló, instrumentális muzsikájukat mindig figyelem kíséri. A november 15-i E épületi hangverseny azonban egész sor meglepetéssel szolgált, hiszen a véletlenek folytán az **East** éppen e napon ünnepelte ötvenes születésnapját és itt debütált legújabb, már énekes szvitjével, első énekesével, **Zareczky Miklóssal** és új billentyűsével, **Pálvölgyi Gézával**.

A zenekar nagy lélegzetű műveiből a legújabb, a **Játékok** a műsor második részében hangzott el. A dalciklusnak is mondható szvitben mutatkozott be az ötödik **East** tag, az énekes, **Zareczky** érces hangja ritka szép, plasztikus szövegejtéssel párosult. A rockzene világa felé hajló, frappánsan nyers és rövid dallamok arányosan osztották föl és el-lenponozták az összekötő hangszeres témák súlyos akkordjait és dallamvezetését. A dalszövegek jól alkalmazkodtak az **East** elgondolkozató, nem könnyű veretű muzsikájához: meditációk az élet különös játékaival, sokszor sötét és zavaros útvesztőjéről. Az **Epilógus** viszont — mintegy feloldásként — a zenekar ars poeticáját fogalmazta meg: hitét az élet örök harmóniájában. Így foglalta össze a zenekar ötödik születésnapjára — most már szavakban is — mondandóját: lényegét.

Az ötödik évfordulót egyébként még egyszer megünnepelték. 20-án a **Metró**-klubban egy jam session koncerttel, ahol **Shakcsi Lakatos Béla** és további egykori társak is beszálltak a zenekarba.

Fábián Tibor